

Hanna Sobol Bieniaszewska

ur. ... 1931 w Warszawie, zm. ... 1991 w Melbourne (Australia).

Członek zwyczajny Speleoklubu Warszawskiego (numer znaczka: 16).

Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości, w latach 1952–1956 odbyła studia wyższe I stopnia na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego (Wieczorowe Studium Geologii Technicznej). Pracując w Katedrze Hydrogeologii, uzyskała najpierw stopień inżyniera geologii o specjalizacji hydrogeologia, następnie w latach 1962–64 magistra hydrogeologii i geologii inżynierskiej. Awansowała na stanowisko asystenta, potem – starszego asystenta w Katedrze Hydrogeologii, prowadzonej przez prof. Józefa Gołęba. W 1971 r. pod kierunkiem prof. Zdzisława Pazdro obroniła rozprawę doktorską na temat „Warunki hydrogeologiczne utworów czwartorzędowych w rejonie zlewni Białej, a perspektywa zaopatrzenia w wodę Białegostoku” i uzyskała stopień doktora nauk przyrodniczych. Prowadziła badania regionalne w zakresie dokumentowania zasobów wód podziemnych, głównie w rejonach północno-wschodniej Polski. Była czynnym członkiem Speleoklubu Warszawskiego, z ramienia którego w 1981r. odbyła wyprawę naukową do Australii. Po jej zakończeniu osiadła w tym kraju na stałe. Zmarła w Melbourne.

W 1959r razem z Jerzym Bieniaszewskim i Janem Rudnickim brała udział w eksploracji Jaskini Naciekowej, podczas której - po przekopaniu ciasnego zacisku, pokrytego grubą warstwą mleka wapiennego - udało się zbadać pierwsze 400 m korytarzy tej jaskini. Odkryte obszerne korytarze przechodziły w duże komory zawaliskowe.

Źródło:

B.Kozerski, J.Małecki, „*Historia hydrogeologii na Uniwersytecie Warszawskim w 60-lecie jej istnienia*”
Biuletyn Państwowego Instytutu Geologicznego 456: 11-26, 2013r.